

Basilien frant.

De OZYM O Rhapsodia xxxv.

¶ Nomenclaturæ.

Græcæ, ὀκνυμον.

Latinae, Ocimum. Basilicum.

Germanicæ, Basilien frant.

PLACITA AVTORVM de Basilico.

De ratione nominis Ozymi Baptista Pius, commentarijs
super horto Columellæ.

NON OCYMA legendum est, sed Ozyma, pro herba odorata & condimentis idonea, quæ derivatur ab ὀζυμ, quod est, redolere. In hortis satorum celerrime nascitur Ozymum: nihil illo fecundius. Cum maledictis ac probris ferendum præcipiunt, lætius proveniet. Hæc Plin.

nus libro uicesimoprimo. Columella item lib. Maias Ozyma feruntur: quorum cum semen culcatur paucula, uel cylindro. Nam si terram rumq; corrumpitur. De hoc quoq; Persius, Cum bene discincto cantauerit Ozyma uetna.

Nunc error eorum corrigendus, qui idem Ocimum. Nec refert Plinium dicere, Ozymum enim omnia quæ prospera eueniunt, Ocyma d. lingua uernacula dicimus Basilicum: Ocymum meratur: tantum ab Ozymo distans, quantum Ozymo Plinius meminit lib. 21. inter hortensium octauo.

Controuersia de OCYMO
PLINII lib. 20. cap.

Ocimum Chrysippus grauiter increpuit, inutile esse di quoque claritati: præterea insaniam facere, & lethargos, & alpernati. Hominibus quoque fugiendum censet. Adij lapide, scorpionem gignere. Commanducatum, & in sol ro, si eodem feriat quispian scorpione, qui ederet Ocym tradunt aliqui, manipulo Ozymi cum cancri decem man nire ad eum scorpiones a proximo omnes. Diodorus in Ozymi cibum.

Secuta ætas alacriter defendit. Nam id esse capras, n tam, scorpionum terrestrium ictibus, marinorumq; uenero exiguo. Vsu quoque compertum, deficientibus ex ac lethargicis, & inflammatis, & refrigerationi. Illitum capitico, aut aceto. Item oculorum epiphoris impositum ex uiflationes, & ructum ex aceto dissoluere sumptum. Aluum & morbo regio, & hydropicis prodesse. Choleras eo & defetiam Coeliacis Philistio dedit: & costum dysentericis, & Csmo, & sanguinem exstercantibus in uino. Extinguit quolissimum infantum, præcipue cum adipe anserino. Seme nutamenta mouet, & destillationes capiti quoque illitum Verrucas mixto sutorio atramento, tollit. Venerem stim milluræ tempore ingeritur.

DE ALIO OCYMO
est pabuli genus, idem p

v s lib. 18. cap. 16.

Apud antiquos erat pabuli genus, quod sistebant aluum bubus. Id erat e pabulis, seggelaret. Sura Manilius id aliter interpretatur: cem, uiciæ duos, tantundem & eruiliæ in iug solitos. Melius & auena græca, cui non caditatum Ocimum, boumq; caussa feri solitumritate proueniendi, a græco quod est ὀζυμ dic

I D E M D E

libro nono, capite 16.

Nihil Ocymo fecundius. Cum mal. dicti